

Uddrag af Vendsyssel-Tidendes beretning om jernbaneulykken ved Dybvad

12. oktober 1899.

Vor udsendte Medarbejder beretter yderligere:

Manden død, Konen kan næppe leve.

Det var i Norges nogle Minuter før Kl. 7, at Ulykken skete.

Befordringen kom hidsfra ad Landevejen.

Kurve-signalet var højt

ved Overfærdslen, men der saa en **tæt Taage** hen over Eggen, saa tæt, at **Signalet næppe kunde ses**, før det var for sent, og Dybvad havde skuffet det nordfra kommende Tog.

Hesten var

lige kommen over Skinnerne,

da **Toget i det samme øed**. Herved blev **Hesten sty og drejede ind paa Sporet igjen.**

I det samme **tørnede Toget mod Vognen**, hvis bagerste Del knustes i **Stumper og Stykker.**

De to Mennesker, der var paa Vognen,

Husmand Lars Andersen og Hustru fra Hellevad Hede,

stjagedes ned i **Grøften** til Højre, men **Hesten og Vognens forreste Del** flabtes ca. en halv **Zues** **høve** henad **Sporet**, inden Toget standsede.

Togpersonalet sprang, saa hurtigt d.t

kunde, de uhyggelige Mennesker til Hjælp og fik dem saa læmpelig som mulig løstet op i en Kupa

Manden var bevidsløs. Konen havde faaet det ene Ben knust og det andet brækket og desuden faaet et Saar i Hovedet. Hun skreg saa højt af Smerte, at det kunde høres langt bort.

Fra Stationen blev der **telefoneret til Lægen i Dronninglund** om at være parat, naar Toget kom dertil. Og med det mindst mulige **Løshold ved Dybvad** — man gav sig end ikke Tid til at udvrangere nogle Vogne, der skulde have været spændt fra dér — **skjorte Toget ad Dronninglund til.**

Hesten,

en lille smul, hvidgul **Marbølge**, havde rejst sig ved egen Hjælp. Den blev trukken hen ved Siden af Vejen. Den havde faaet nogle **Strammer paa Benene**. Den ene Sko var revet af, en anden Sko var højet sammen.

Det stakkels Dyr, der skælvede over hele Kroppen, lagde sig strax ned i Grøften.

Der blev telefoneret efter **Lærlægen i Haaenkjold**, men inden han kom til Stede, var **Hesten død af en indvendig Forblødning.**

Med Togets **Ansættelse** til **Dronninglund** var man derude parat til at **tage imod de Forulykkede.**

De førtes strax til **Zygehuset**, hvor Lægen ydede den Hjælp, han formaaede, men **med Manden var der intet at gjøre. Han havde faaet en Hjerneforblødning, der hurtig gjorde Ende paa hans Liv.**

Konen er saa **irrigtelig tilfredt, at hun næppe vil kunne leve.**